

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 202/18

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-492/17
Südwestrundfunk κατά Tilo Rittinger κ.λπ

Η εισφορά υπέρ της γερμανικής ραδιοτηλεόρασης είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης

Στη Γερμανία, η δημόσια ραδιοτηλεόραση χρηματοδοτείται κυρίως μέσω της εισφοράς υπέρ της ραδιοτηλεόρασης την οποία πρέπει να καταβάλλει κάθε ενήλικος που κατέχει οικία κείμενη στο εθνικό έδαφος. Αυτή η εισφορά υπέρ της ραδιοτηλεόρασης αντικατέστησε, από 1ης Ιανουαρίου 2013, το πρώην ραδιοτηλεοπτικό τέλος που οφειλόταν λόγω της κατοχής συσκευής οπτικοακουστικής λήψεως. Όσον αφορά την είσπραξη της εισφοράς υπέρ της ραδιοτηλεόρασης, οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς έχουν ορισμένες εξουσίες κατά παρέκκλιση από το κοινό δίκαιο που τους επιτρέπουν να διενεργούν οι ίδιοι την αναγκαστική είσπραξη ανεξόφλητων απαιτήσεων.

Το 2015 και το 2016, ο ραδιοτηλεοπτικός περιφερειακός οργανισμός Südwestrundfunk (SWR) απηύθυνε στον Tilo Rittinger και σε άλλους οφειλότες της εισφοράς υπέρ της ραδιοτηλεόρασης εκτελεστούς τίτλους προκειμένου να εισπράξει τα μη καταβληθέντα ποσά. Δεδομένου ότι οι εισφορές αυτές δεν πληρώθηκαν, η SWR προέβη, βάσει των τίτλων αυτών, στην αναγκαστική είσπραξη της απαιτήσεώς της.

Ο T. Rittinger και οι λοιποί οφειλότες άσκησαν ανακοπή ενώπιον των γερμανικών δικαστηρίων κατά της κατ' αυτών στρεφόμενης διαδικασίας εισπράξεως. Επιληφθέν των ανωτέρω διαφορών σε δεύτερο βαθμό, το Landgericht Tübingen (περιφερειακό δικαστήριο Tübingen, Γερμανία), εκτιμώντας ότι η εισφορά υπέρ της ραδιοτηλεόρασης και τα προνόμια δημόσιας εξουσίας των οποίων απολαύουν οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς σχετικά με την είσπραξη αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, υπέβαλε διάφορα προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει, πρώτον, ότι η αντικατάσταση του ραδιοτηλεοπτικού τέλους (που οφειλόταν λόγω της κατοχής συσκευής οπτικοακουστικής λήψεως) από την εισφορά υπέρ της ραδιοτηλεόρασης (που οφείλεται ιδίως λόγω της κατοχής οικίας ή επαγγελματικής εγκαταστάσεως) δεν συνιστά ουσιαστική τροποποίηση του καθεστώτος χρηματοδότησεως της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης στη Γερμανία. Δεν ήταν επομένως αναγκαίο να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή ως τροποποίηση υφιστάμενης κρατικής ενισχύσεως (η οποία είχε κρίνει, το 2007, ότι το ραδιοτηλεοπτικό τέλος έπρεπε να χαρακτηριστεί υφιστάμενη ενίσχυση¹).

Το Δικαστήριο παρατηρεί, μεταξύ άλλων ότι η αντικατάσταση του ραδιοτηλεοπτικού τέλους από την εισφορά υπέρ της ραδιοτηλεόρασης σκοπούσε στην απλούστευση των προϋποθέσεων εισπράξεως της εισφοράς υπέρ της ραδιοτηλεόρασης, σε ένα πλαίσιο εξελίξεως των τεχνολογιών που επιτρέπουν τη λήψη των προγραμμάτων των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων. Περαιτέρω, η τροποποίηση αυτή δεν οδήγησε σε σημαντική αύξηση της αντισταθμίσεως που

¹ Απόφαση της 24ης Απριλίου 2007, [C(2007) 1761 τελικό, σχετικά με την κρατική ενίσχυση E 3/2005 (ex CP 2/2003, CP 232/2002, CP 43/2003, CP 243/2004 και CP 195/2004) - Die Finanzierung der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten in Deutschland (ARD/ZDF)].

εισπράττουν οι δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς για την κάλυψη των δαπανών που συνδέονται με τις αποστολές δημόσιας υπηρεσίας που τους έχουν ανατεθεί.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, δεύτερον, ότι οι κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων δεν απαγορεύουν σε δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό να απολαύει ορισμένων εξουσιών κατά παρέκκλιση από το κοινό δίκαιο που του επιτρέπουν να διενεργεί ο ίδιος την αναγκαστική είσπραξη των απαιτήσεων από οφειλόμενες εισφορές υπέρ της ραδιοτηλεοράσεως.

Το Δικαστήριο επισημαίνει συναφώς ότι τα εν λόγω προνόμια ελήφθησαν υπόψη από την Επιτροπή κατά τον έλεγχο της του καθεστώτος χρηματοδοτήσεως της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως στη Γερμανία το 2007 και ότι τα εν λόγω προνόμια δεν μεταβλήθηκαν έκτοτε. Εξάλλου, τέτοια προνόμια είναι εγγενή προς τις αποστολές δημόσιας υπηρεσίας των δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών φορέων.

Το Δικαστήριο κρίνει απαράδεκτα τα λοιπά ερωτήματα του Landgericht Tübingen σχετικά με τη συμβατότητα του συστήματος χρηματοδοτήσεως της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως στη Γερμανία με το δίκαιο της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106